

**STANDARDY OCHRONY
MAŁOLETNICH W GMINNYM
OŚRODKU POMOCY SPOŁECZNEJ
W CHYBIU**

Wersja skrócona dla małoletnich

WPROWADZENIE - INFORMACJE OGÓLNE

„Standardy ochrony małoletnich” to jeden z elementów systemowego rozwiązania ochrony małoletnich przed krzywdzeniem stanowiący formę zabezpieczenia ich praw.

STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNIICH W GMINNYM OŚRODKU POMOCY SPOŁECZNEJ W CHYBIU *wersja skrócona dla małoletnich*

1. Zasady zapewniające bezpieczne relacje między małoletnim a pracownikami GOPS-u/ Zleceniobiorcami, a w szczególności zachowania niedozwolone wobec małoletnich

1.1 Osoby mające bezpośredni kontakt z małoletnimi powinni wykonywać swoje zadania w sposób zapewniający poszanowanie praw osób trzecich, w szczególności praw dzieci, z szacunkiem oraz w sposób uprzejmy i kulturalny.

1.2 Komunikacja z dziećmi prowadzona jest w sposób konstruktywny, budujący relację. W komunikacji z małoletnim osoba dorosła zachowuje spokój i cierpliwość, stosuje zasady pozytywnej komunikacji: aktywne słuchanie i komunikat JA.

1.3 Niedopuszczalne jest stosowanie wobec małoletnich jakichkolwiek form przemocy, w tym nawiązywanie relacji o charakterze seksualnym.

1.4 Osoby mające bezpośredni kontakt z małoletnimi mają obowiązek powstrzymać się od jakichkolwiek zachowań, które mogłyby naruszać przestrzeń osobistą małoletniego, jego nietykalność cielesną lub powodować u niego poczucie zagrożenia, dyskomfortu bądź strachu.

1.5 Osoby mające bezpośredni kontakt z małoletnimi powinni zwracać uwagę na ich niepokojące zachowania, które mogą świadczyć o ich krzywdzeniu i powinni podjąć próbę kontaktu z małoletnim w przypadku powzięcia podejrzenia takiego krzywdzenia.

1.6 Każdy człowiek ma prawo do życia w środowisku domowym wolnym od przemocy. W sytuacji gdy małoletni ujawni, że doświadcza przemocy/ krzywdzenia ze osób bliskich otrzymuje wsparcie i pomoc w celu ustania przemocy.

2. Zasady i procedura podejmowania interwencji w sytuacji podejrzenia krzywdzenia lub posiadania informacji o krzywdzeniu małoletniego, a także składania zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego i zawiadamiania sądu opiekuńczego

2.1 Na podstawie uzyskanej informacji uruchamiane są działania interwencyjne i pomocowe, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, w tym m.in. skierowanie wniosku do sądu rodzinnego, złożenie zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, wszczęcie procedury "Niebieskie Karty".

2.2 W sytuacji zagrożenia zdrowia i życia Sąd Rodzinny może wydać postanowienie o zabezpieczeniu małoletniego.

2.3 Sąd rodzinny w sytuacji krzywdzenia dziecka może ustanowić jego reprezentanta, dbającego o interesy i dobro małoletniego w prowadzonych postępowaniach.

3. Procedura wszczęcia procedury "Niebieskie Karty"

3.1. W sytuacji podejrzenia przemocy domowej, w tym krzywdzenia małoletniego uruchamiana jest procedura "Niebieskie Karty". Głównym celem procedury jest ustanie przemocy domowej.

3.2. W ramach procedury "Niebieskie Karty" powołuje się grupę diagnostyczno - pomocową w skład której wchodzi policjant i pracownik socjalny. Grupa monitoruje stan bezpieczeństwa osób doznających przemocy i określa plan pomocy, a także motywuje osobę stosującą przemoc do zmiany zachowań przemocowych.

3.3. W ramach procedury "Niebieskie Karty" uruchamia się działania wspierające, skierowane do osób doznających przemocy np. pomoc psychologiczna i osób stosujących przemoc np. program korekcyjno - edukacyjny dla sprawców przemocy, który uczy osoby radzenia sobie ze złością oraz stosowaniem innych zachowań niż przemocowe.

3.4. W niektórych sytuacjach, szczególnie gdy osoba stosująca przemoc w dalszym ciągu krzywdzi najbliższych i nie chce współpracować z grupą diagnostyczno - pomocową, zawiadamia się Policję lub Prokuraturę. Ponadto w sytuacji zagrożenia życia i zdrowia funkcjonariusz Policji ma możliwość zastosowania środków izolujących wobec osoby stosującej przemoc na okres 14 dni tj. nakaz opuszczenia mieszkania, zakaz zbliżania się do osoby lub określonego miejsca lub/i zakaz kontaktowania się.

4. Zasady ustalania planu wsparcia małoletniego po ujawnieniu krzywdzenia

4.1 W przypadku ujawnienia krzywdzenia małoletniego pracownik socjalny we współpracy z asystentem rodziny,

realizującym swoje zadania w stosunku do rodziny, w której wstąpił przypadek krzywdzenia małoletniego, przygotowuje plan wsparcia małoletniego.

4.2 Celem planu jest przede wszystkim:

- a) zainicjowanie działań interwencyjnych, we współpracy z innymi instytucjami jeśli istnieje taka konieczność,
- b) współpraca z rodzicami w celu powstrzymania krzywdzenia małoletniego i zapewnienie mu pomocy,
- c) diagnoza czy konieczne jest podjęcie działań prawnych,
- d) określenie form pomocy specjalistycznej dla małoletniego,
- e) zdiagnozowanie potrzeb małoletniego i zasobów rodziny.

4.3 Plan wsparcia małoletniego obejmuje różne formy pomocy: prawną, psychologiczną, socjalną i medyczną.

4.4 Plan wsparcia może być modyfikowany w trakcie jego realizacji w zależności od bieżących potrzeb małoletniego.

5. Zasady bezpieczeństwa - reagowanie na zagrożenia

Bezpieczne zasady składają się z czterech kroków:

I. Głośno powiedz "nie"

Masz prawo powiedzieć "nie", także członkowi rodziny lub komuś kogo kochasz. Jeżeli coś Ci się nie podoba, nie chcesz tego lub sprawia Ci to przykrość, możesz powiedzieć "nie", "nie chcę", "nie chcę tego", "nie pójdę tam" itp. Twoje zdanie i Twoje uczucia są ważne i powinny być traktowane z szacunkiem.

II. Alarmuj gdy potrzebujesz pomocy

Krzyycz lub wezwij pomoc gdy poczujesz lęk, niepokój, gdy ktoś Cię krzywdzi. Możesz zadzwonić na numer alarmowy 112 i powiedzieć co się stało.

III. Powiedz komuś dorosłemu o tym, co się stało

Pomyśl, kto dla Ciebie będzie zaufaną osobą dorosłą, która wysłucha Cię i jeśli będzie trzeba wezwie pomoc.

IV. Dobrze zrobisz mówiąc o tajemnicach, które Cię niepokoją

Tajemnice nie powinny sprawiać, że odczuwasz smutek lub niepokój. Jeżeli tak jest, powiedz o nich zaufanej osobie dorosłej. Masz prawo szukać pomocy i nikt nie może Cię zmusić, byś trzymał/a w sekrecie niepokojące sprawy.

*Jeżeli masz jakieś problemy lub chciał(a)byś porozmawiać o czymś, co Cię niepokoi to w pierwszej kolejności porozmawiaj z rodzicami/opiekunami lub innymi dorosłymi osobami z Twojego otoczenia np. opiekunem zajęć opiekuńczo - wychowawczych, asystentem rodziny, pedagogiem lub psychologiem szkolnym. Jeśli nie czujesz się gotowy(a) do rozmawiania z osobą dorosłą w Twoim otoczeniu, zadzwoń do Telefonu Zaufania dla Dzieci i Młodzieży Fundacji Dajemy Dzieciom Siłę **116-111** lub Telefonu Zaufania prowadzonego przez Rzecznika Praw Dziecka **800-121-212**. Dyżurują w nim osoby, które mogą Ci pomóc. Możesz podzielić się z nimi swoimi trudnościami, otrzymać wsparcie i porady, które pomogą Ci radzić sobie w trudnych sytuacjach.*